

نمایشنامه بن پایان یافت جنبش صلح به مبارزه ادامه میدهد

در رابطه با کنفرانس افغانستان در بن نطق کمیسیون فدرال شورای صلح آلمان در یک بررسی مختصر مینویسد:

«جامعه بین المللی» یکبار دیگر گردهم آمد تا در باره آینده افغانستان به مشوره پردازد. ولی طوری که مشاهده میگردد، نه از «آینده» و نه از «مشوره» می توان در بن صحبت کرد. اعلامیه نهایی پیش از آغاز کنفرانس تدوین گردیده بود و صحبتها از حدود محتوای کلیشه یی بیرون نرفت و آنها در خدمت خود ستایانه هیئت نماینده گیهای شرکت کننده بود و «آینده» افغانستان صرفاً با ضرب الاجل خروج نامنهاد نیروهای بین المللی در اخیر سال ۲۰۱۴ خلاصه گردید. کلیه تضمینهایی که از این تاریخ فراتر میرود و آن این که گویا در کنار افغانستان و مردم آن قرار داشته و حتی بعد از سال ۲۰۱۴ «مسئولیت» را به دوش بگیرند، فقط لفاظی است و بس، زیرا پولی برای تمویل آن در نظر نیست تا حد اقل ویرانیهای مادی جنگ ده ساله را از میان بردارند. «دعوت» کرزی از ایالات متحده امریکا، آلمان و سایر دولتهای شامل در

جنگ که مدت زمان بیشتری در کشور افغانستان همراه با نیروهای نظامی شان باقی بمانند، بی مورد و نا به جا بود. این خود دعوت به ادامه جنگ از سال ۲۰۱۴ به بعد است!

اصطلاحاتی که عمدتاً مورد استفاده قرار داشت عبارت بودند از «تحول»، «دموکراسی»، «قانونیت»، «حقوق بشر»، «اداره بهتر حکومت»، «انکشاف اقتصادی» و «مرفع الحالی». آنچه در میان مردم احساس می‌گردد و از هیچ نگاه کاستی ندارد همانا خواسته های نیک، ولی میان تهی است.

کنفرانس زمینه خوبی بود برای بررسی امور گذشته بود که با تأسف نه از جانب افغانستان و نه از جانب نماینده های سایر حکومتها طرح گردید. بناءً ما مجبوریم اینک درین زمینه مکث نماییم.

«پیشرفتهایی» که گویا به دست آمده اند، در سخنرانیهای افراد مختلف چنین ستایش میشدند:

- بهبود وضع امنیتی؛
- ثبات بیشتر؛
- تعلیمات بیشتر و تأمین گسترده حقوق زنان؛
- دموکراسی بیشتر (جالب این بود که در این نشست کمتر بالای پارلمان انتخابی افغانستان، بل بیشتر بالای «لویه جرگه» یی که اندکی قبل دایر گردیده بود، اشاره شد).

آنان از «پیشرفتهای» در افغانستان سخن راندند، حال آنکه فاکتها عکس آنرا به اثبات میرساند و ناگزیر دوباره از آن یادآوری نمائیم:

- بهبود چندانی در عرصه آموزش احساس نمیشود (معیار، فیصدی بیسواد هاست)؛
- تغییر واقعی در وضع زنان مشهود نیست (افغانستان بالاترین احصائیه مرگ و میر زنان را دارد، ۸۰ درصد زنان به ازدواج اجباری، مجبور میگردند که از آن جمله نیمه آنان زیر ۱۶ سال اند)؛
- بیکاری شدیداً روز افزون جوانان؛
- افزایش کمیت انسانهایی که پائینتر از معیار فقر مطلق زنده گی میکنند؛
- تقاضا و نیاز بیشتر از سازمانهای بین المللی به خاطر رفع گرسنه گی؛
- اضافه از ۶۰ در صد مردم در نتیجه جنگ به امراض روحی مصاب اند؛
- گسترش جنگ به داخل خاک پاکستان.

بنا بر عدم موجودیت امکانات باز سازی در جریان جنگ، علاقمندی مردم افغانستان در این زمینه فروکش نموده است. اکثریت علیه جنگ ناتو قرار دارند و در نتیجه یک همه پرسی نمونه

وار که به وسیلهٔ بنیاد «کونراد ادناور» انجام شد حالا (۵۶ درصد) به ایساف از دیدگاه نیروی اشغالگر میبینند.

و آنچه مربوط به بهبود وضع امنیتی می گردد این است که، از یک جانب محاسبه بالای ملیشه های افغانی که به وسیلهٔ ایالات متحدهٔ امریکا مسلح شده اند و به عملیاتیهای شان ادامه میدهند و از جانب دیگر بیشتر از همه روی تقلیل عملیاتیهای برهنهٔ طالبان که ایجاب مصرف هنگفت را میکند و تعویض آن به تاکتیک صرفه جویی از مصارف و تراکم حمله ها بالای اهداف پر اهمیت، استوار است.

و آیا این شرم آور نیست که از جملهٔ همه دیپلوماتیهای گردهم آمده صرفاً یکتن از سخنرانان یعنی وزیر خارجهٔ ایران به این امر اشاره می کند که برای حل معضلهٔ افغانستان کدام راه حل نظامی وجود ندارد؟!

در غیر آن سخنرانیهایی با انتقادات محافظه کارانه از جانب نماینده گان جامعهٔ مدنی مطرح گردید که از ۱۵ سازمان درین گردهمایی دعوت شده بود (در برابر ۸۵ هیئت نماینده گی حکومتها). سرمایه گذارپها در عرصه زیرساختها، منابع آبی و امور کشاورزی را یکی از نماینده های «جامعهٔ مدنی افغانی» مطالبه کرد. یکی دیگر از انجیوها جرأت آنرا داشت که در کنار حکومت افغانستان، جامعهٔ کشورهای بین المللی را نیز در معضلهٔ تریاک مسوول بشمارد. در هر حال تعدادی از سخنرانان برحق در مورد معضلهٔ وسیعاً گستردهٔ فساد در افغانستان اشاره نمودند. ولی هیچکسی جرأت آنرا نکرد تا رژیم کنونی کابل را به مثابه بخشی از این معضله شناسایی کند. ترانسپرنسی انترنیشنل در هفتهٔ گذشته ضمن رایئهٔ ارقام امسال سالنمای دولتهای غرق در فساد با وجود التماسهای مکرر کرزی که میخواهد در برابر فساد مبارزه کند، هیچ ملحوظی را سراغ کرده نتوانست تا اینکشور (افغانستان) را که دومین کشور در صدر جدول است، در جایگاه بهتری قرار دهد.

در بدیل معاوضه در برابر کمکهای و عده داده شده بین المللی تا سال ۲۰۲۴ کرزی وعده داد که میخواهد در برابر فساد و کشت مواد مخدر مبارزه کند، به خاطر ریفورمهای دموکراتیک و حقوق زنان مساعی بیشتر مبذول دارد و مقامات قضایی - عدلی غیر وابسته را ایجاد نماید. این همه گفته ها اهمیت بیشتر از سراب را ندارند. «معاملهٔ متقابل» که منفعت هر دو جانب را در بر دارد چنین خلاصه میشود: از یکجانب ادامه دادن به ثروت اندوزی خودی و از جانب دیگر حضور دایمی نظامی ناتو - با وجود تقلیل کمیت پرسونل آن.

جامعهٔ مدنی در آلمان حتی روز شنبه (دو روز قبل از تدویر کنفرانس فوق) معرفی نامه اش را تقدیم داشت. چندین هزار تظاهر کننده به نمایندگی از اکثریت مردم بپا خاستند و خروج

فوری و بدون قید و شرط نیروهای نظامی آلمان را از کوهپایه های هندوکش مطالبه کردند. برخلاف هر جا و مقام دیگری جنبش صلح آلمان معتقد به آنست که در موجودیت چنین شرایطی پیشرفت در افغانستان غیر ممکن است.

ابلاغیه مطبوعاتی کمیته فدرال شورای صلح آلمان

به نماینده گی از کمیته فدرال شورای صلح آلمان: لیور هنکین- برلین، پیتر اشتروتیونسکی- کسسل